

Ποιμαντορική Εγκύκλιος Πάσχα Μητροπολίτου Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου Ιεροθέου

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου](#)

Την Ποιμαντορική του Εγκύκλιο για το Άγιο Πάσχα εξέδωσε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου κ. Ιερόθεος, τονίζοντας τη σχέση μας με τον Θεό, μέσω του ακτίστου φωτός.

Αναλυτικά η Εγκύκλιος:

Χριστός Άνέστη

Ἡ ἡμέρα τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ εἶναι ἡμέρα φωτός, διότι ὁ Χριστός εἶναι τὸ Φῶς τὸ ἀληθινό, κατὰ τὴν ἀψευδῆ του ὁμολογία: «Ἐγώ εἰμι τὸ φῶς τοῦ κόσμου» (Ἰω η´, 12), καὶ αὐτὸ τὸ Φῶς εἶναι ἡ θεότητά του. Πρόκειται γιὰ τὸ ἄκτιστο Φῶς, ὄχι γιὰ τὸ κτιστό φῶς τοῦ ἡλίου. Ἐάν τὸ κτιστό ἡλιακό φῶς δίνει ζωὴ στὴν κτίση, τὸ ἄκτιστο Φῶς τῆς θεότητος χορηγεῖ τὴν ἀληθινὴ ζωὴ σὲ αὐτοὺς ποὺ συνδέονται μαζί του. Ὁ Εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης ὁμιλεῖ συνεχῶς γιὰ τὸ φῶς τοῦ Χριστοῦ, ποὺ φωτίζει ὅλη τὴν κτίση, νοερά καὶ αἰσθητή. Ὁ ἴδιος ἦταν ὁ ἀγαπητὸς μαθητὴς τοῦ

Χριστοῦ και ὀνομάστηκε θεολόγος, παρέμεινε μέχρι τελευταία στιγμή στὸν Σταυρό τοῦ Χριστοῦ στὸν Γολγοθᾶ, παρέλαβε τὴν Μητέρα τοῦ Χριστοῦ, κατὰ τὴν ἐντολή του, εἶδε τὸν Ἀναστάνα Χριστό, μάλιστα, κατὰ τὴν δική του ὁμολογία, «ἦλθε πρῶτος εἰς τὸ μνημεῖον», ἀφοῦ «προέδραμε τάχιον τοῦ Πέτρου» (Ἰω. κ', 4).

Στο Εὐαγγελίό του ὁμιλεῖ συνεχῶς γιὰ τὸ ὅτι ὁ Χριστός εἶναι τὸ φῶς τὸ ἀληθινό. Αὐτὸ τὸ γνῶριζε ἀπὸ τὴν παρουσία του στο ὄρος Θαβώρ (Ματθ. ιζ', 1-13), καί, βέβαια, τὸ γνῶριζε ἀπὸ τὶς συναντήσεις του μὲ τὸν Ἀναστάνα Χριστό. Γι' αὐτὸ γράφει στὴν ἀρχὴ τοῦ Εὐαγγελίου του: «Ἐν αὐτῷ ζωὴ ἦν, καὶ ἡ ζωὴ ἦν τὸ φῶς τῶν ἀνθρώπων, καὶ τὸ φῶς ἐν τῇ σκοτίᾳ φαίνει, καὶ ἡ σκοτία αὐτὸ οὐ κατέλαβεν» (Ἰω. α', 4-5). Καὶ συμπληρώνει: «Καὶ ἐθεασάμεθα τὴν δόξαν αὐτοῦ, δόξαν ὡς μονογενοῦς παρά πατρός, πλήρης χάριτος καὶ ἀληθείας» (Ἰω. α', 14). Ἡ δόξα εἶναι τὸ Φῶς.

Αὐτός, λοιπόν, ὁ Εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης ὁ Θεολόγος στὴν Α' Καθολικὴ του Ἐπιστολὴ δίνει τὴν ὁμολογία ὅτι «ἡ ἐπαγγελία» ποὺ ἄκουσε ἀπὸ τὸν Χριστό καὶ τὴν ἀναγγέλλει στοὺς Χριστιανούς εἶναι ὅτι «ὁ Θεός φῶς ἔστι καὶ σκοτία ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστιν οὐδεμία» (Α' Ἰω. α', 5). Αὐτὸ τὸ ἄκουσε ἀπὸ τὸ ἴδιο τὸ στόμα τοῦ Χριστοῦ ποὺ εἶπε: «Ἐγὼ εἶμι τὸ φῶς τοῦ κόσμου ὁ ἀκολουθῶν ἐμοὶ οὐ μὴ περιπατήσῃ ἐν τῇ σκοτίᾳ, ἀλλ' ἔξει τὸ φῶς τῆς ζωῆς» (Ἰω. η', 12). Αὐτός, ὡς Φῶς, γεμίζει ὅλη τὴν δημιουργία, τοὺς οὐρανίους νόες, δηλαδή τοὺς ἀγγέλους, τοὺς ἀνθρώπους, καὶ ὅλη τὴν κτίση. Σὲ αὐτὸ τὸ Φῶς δὲν ὑπάρχει καμμιά σκοτία, καμμιά ἄγνοια, τίποτε τὸ ἀκάθαρο. Αὐτὸ τὸ Φῶς εἶναι ἡ δόξα τοῦ Θεοῦ.

Συνέπεια αὐτῆς τῆς «ἐπαγγελίας», αὐτοῦ τοῦ κηρύγματος εἶναι ὅτι «ἐὰν εἴπωμεν ὅτι κοινωνίαν ἔχομεν μετ' αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ σκότει περιπατῶμεν, ψευδόμεθα καὶ οὐ ποιοῦμεν τὴν ἀλήθειαν» (Α' Ἰω. α', 6). Ἡ κοινωνία μὲ τὸν Θεό εἶναι κοινωνία μὲ τὸ θεῖον, ἄκτιστον Φῶς, ποὺ εἶναι ἡ ἄκτιστη ἐνέργεια τοῦ Θεοῦ. Ὁ ἄνθρωπος δὲν μπορεῖ νὰ κοινωνήσῃ μὲ τὸν Θεό μὲ τοὺς συλλογισμούς του, τὶς φαντασίες του, τοὺς στοχασμούς του, ὅπως κάνει ἡ δυτικὴ σχολαστικὴ θεολογία, οὔτε μὲ τὴν σκοτεινὴ ἀμετανόητη ζωὴ του, γι' αὐτὸ στὴν θεία Λειτουργία, μετὰ τὴν κοινωνία τοῦ Σώματος καὶ τοῦ Αἵματος τοῦ Χριστοῦ, ὁμολογοῦμε θριαμβευτικά: «Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν», ποὺ εἶναι ἡ ἐμπειρία τῶν ἀγίων.

Ὁ ἅγιος Νικόδημος ὁ Ἀγιορείτης ἐρμηνεύει: «Οἱ πιστεύοντες εἰς τὸν Θεόν, ἐὰν θέλωμεν καὶ ἀγαπῶμεν νὰ ἔχωμεν κοινωνίαν καὶ μετοχὴν μὲ τὸ φῶς του, πρέπει νὰ ἔχωμεν λογισμούς φωτεινούς, καὶ ἔργα φωτεινά, καὶ ἔτσι ὄντες ὅλοι φωτεινοί, δυνάμεθα νὰ πλησιάσωμεν εἰς τὸ φῶς τοῦ Θεοῦ, καὶ θὰ κοινωνήσωμεν ἀπὸ τὰς ἀκτίνας του, καὶ νὰ ἐνωθῶμεν μὲ αὐτό. Διατί κάθε ὅμοιον ἔχει φυσικόν ἰδίωμα νὰ κοινωνῇ καὶ νὰ ἐνώνεται μὲ τὸ ἄλλον ὅμοιον». Ἄν ἐμεῖς λέμε «μόνον μὲ λόγια ξηρά, καὶ μὲ μόνην τὴν ψιλὴν πίστιν, ὅτι ἔχομεν κοινωνία καὶ μετοχὴν μὲ τὸ φῶς

τοῦ Θεοῦ, καὶ περιπατῶμεν εἰς τὸ σκότος ἡγουν ἔχομεν ἔργα σκότους καὶ πολιτείαν ἁμαρτωλῆν, βέβαια ψεύσται εἴμεθα καὶ ψέματα λέγομεν, καὶ δὲν λέγομεν τὴν ἀλήθειαν».

Στὴν συνέχεια ὁ Εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης ὁ Θεολόγος γράφει θεολογικά: «Ἐάν δὲ ἐν τῷ φωτί περιπατῶμεν, ὡς αὐτός ἐστιν ἐν τῷ φωτί, κοινωνίαν ἔχομεν μετ' ἀλλήλων, καὶ τὸ αἷμα Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ καθαρίζει ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας» (Α΄ Ἰω. α΄, 7). Ἡ κοινωνία μας μετὰ τὸν Θεό γίνεται μετὰ τὸ φῶς, ἂν περιπατοῦμε στὸ φῶς, ἂν ζοῦμε μετάνοια καὶ καθαρὴ προσευχή, ὄχι μετὰ στοχασμούς, συλλογισμούς καὶ φαντασιώδεις σκέψεις. Καὶ ὅταν ἔχουμε κοινωνία μαζί Του στὸ φῶς, τότε ἔχουμε καὶ κοινωνία μεταξύ μας, καὶ τότε τὸ αἷμα τοῦ Χριστοῦ μᾶς καθαρίζει ἀπὸ κάθε ἁμαρτία.

Στὸ θεολογικὸ αὐτὸ χωρίο τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου φαίνεται καθαρὰ ὅτι ἡ πραγματικὴ κοινωνία τοῦ ἀνθρώπου μετὰ τὸν Θεό γίνεται στὸ φῶς, καὶ ὅταν ὁ ἄνθρωπος μετέχει τοῦ φωτός, τότε ἔχει πραγματικὴ κοινωνία μετὰ τοὺς ἄλλους, οἱ ὁποῖοι μετέχουν τοῦ φωτός, καὶ τότε ἡ συμμετοχὴ του στὸ μυστήριον τῆς θείας Εὐχαριστίας τὸν καθαρίζει ἀπὸ κάθε ἁμαρτία. Μέσα σὲ αὐτὴν τὴν θεολογικὴ προοπτικὴ κάνουμε λόγο γιὰ κοινωνία μετὰ ὅσους ἔχουν σχέση μετὰ τὸν Θεό, ποὺ εἶναι οἱ ἅγιοι, καὶ πραγματικὴ κοινωνία στὸ μυστήριον τῆς θείας Εὐχαριστίας μετὰ τὴν λήψη τοῦ Σώματος καὶ τοῦ Αἵματος τοῦ Χριστοῦ.

Ἀγαπητοὶ ἀδελφοί,

Αὐτές εἶναι οἱ ἀληθινές προϋποθέσεις τῆς κοινωνίας μας μετὰ τὸν Ἀναστάνα Χριστό, μετὰ τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Ἀναστάνα Χριστοῦ καὶ μετὰ τοὺς φίλους τοῦ Ἀναστάνα Χριστοῦ ποὺ εἶναι οἱ ἅγιοι. Ἔτσι καταλαβαίνουμε τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως, τὴν ἔνωση μεταξύ τῶν ἀνθρώπων. Ἔτσι ἐρμηνεύουμε ποιά εἶναι ἡ ὀρθόδοξη θεολογία, καὶ τί εἶναι ἡ κοινωνία τῶν ἁγίων. Ὅσοι ἅγιοι ἔχουν κοινωνία μετὰ τὸ ἄκτιστο φῶς τοῦ Θεοῦ, σὲ ποικίλους βαθμούς, τὸ ὁποῖο καθαίρει, φωτίζει καὶ θεοποιεῖ τοὺς ἀνθρώπους, αὐτοὶ γνωρίζουν τὸν Ἀναστάνα Χριστό, αὐτοὶ ἔχουν ὀρθόδοξη θεολογία, αὐτοὶ ἔχουν κοινωνία μετὰ τοὺς ἄλλους ἁγίους καὶ αὐτοὶ συμμετέχουν στὸ μυστήριον τῆς θείας Εὐχαριστίας πραγματικά καὶ ὁμολογοῦν: «Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν πνεῦμα ἐπουράνιον, εὐρομεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιάρητον Τριάδα προσκυνοῦντες, αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν».

Ἐπομένως, ὅσοι ὁμιλοῦν γιὰ «κοινωνία προσώπων» καὶ ὄχι γιὰ κοινωνία τῆς ἀκτίστου Χάριτος τοῦ φωτός, ὅσοι κάνουν λόγο γιὰ εὐχαριστιακὴ ἐκκλησιολογία καὶ ἐσχατολογία ἔξω ἀπὸ αὐτὴν τὴν θεολογικὴ προοπτικὴ, βρίσκονται ἐκτὸς τῆς ἀναστάσιμης ὀρθόδοξης ἀλήθειας.

Δυστυχῶς, ζοῦμε σὲ μιὰ ἐποχὴ συγχύσεως στὸν τρόπο σκέψεως, θεολογήσεως καὶ ζωῆς, γι' αὐτὸ ὁ λόγος τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου γιὰ τὴν κοινωνία τοῦ ἀνθρώπου μὲ τὸν Θεό, τοὺς συνανθρώπους μας καὶ τὴν εὐχαριστιακὴ ζωὴ «ἐν τῷ φωτί» εἶναι ἡ ἀλήθεια τῆς πίστεώς μας.

Χριστὸς Ἄνέστη ἀδελφοί,

Μέ θερμὲς ἀναστάσιμες εὐχὲς καὶ πατρικὴ ἀγάπη

Ὁ Μητροπολίτης Ναυπάκτου καὶ Ἁγίου Βλασίου Ἱερόθεος